

Sygn. akt I ACz 1878/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Józef Wąsik

Sędziowie: SSA Zbigniew Ducki

SSO Marek Boniecki (del.)

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. G.

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Krakowie z dnia 19 lutego 2013 r., sygn. akt. I C 2181/12

postanawia: **oddalić zażalenie.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 19 lutego 2013 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Krakowie zarządził zwrot pisma Z. G. z dnia 21 grudnia 2012 r., podnosząc w uzasadnieniu, że powód w wyznaczonym mu zarządzeniem doręczonym w dniu 18 stycznia 2013 r. terminie nie uzupełnił braków formalnych pisma, co uzasadniało zastosowanie przepisu art. 130 §1 i 2 k.p.c.

Zarządzenie powyższe zaskarżył zażaleniem powód, wnosząc o rozpoznanie sprawy przez inny Sąd.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż merytoryczna ocena trafności zaskarżonego orzeczenia możliwa była po uprzednim przyjęciu, że pismo powoda datowane przez niego na 21 grudnia 2012 r. stanowiło pozew, który został złożony jednocześnie ze skargą o wznowienie postępowania. W innym bowiem wypadku zarządzenie o zwrocie pisma uznać należałoby w świetle art. 394 §1 k.p.c. za niezaskarżalne.

Zarządzeniem doręczonym powodowi w dniu 18 stycznia 2013 r. (k. 16) został on wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu m.in. poprzez złożenie jego odpisu z zastrzeżeniem rygору zwrotu pisma na wypadek niewywiązania się przez stronę z nałożonego obowiązku w wyznaczonym tygodniowym terminie. W odpowiedzi powód wniósł o umożliwienie mu skopiowania pisma z dnia 21 grudnia 2012 r., a jednocześnie „zlecenie wykonania tego zadania pracownikowi sądu”. Takie działanie nie stanowiło jednak uzupełnienia braku formalnego pozwu. Niewątpliwie niedołączenie odpisu pisma procesowego stanowi brak uniemożliwiający nadanie dalszego biegu temu pismu, o czym przekonuje treść art. 128 §1 k.p.c. Podkreślenia przy tym wymaga, że bezzasadne i niedopuszczalne byłoby przerzucanie na sąd wykonywania czynności obciążających stronę, chociażby miały one charakter techniczny (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2008 r., III CZP 135/07, OSNC 2009/2/25). W tej sytuacji, wobec

nieuzupełnienia braku formalnego pozwu, prawidłowo Przewodniczący zastosował rygor przewidziany w art. 130 §2 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podst. art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c., w zw. z art. 398 k.p.c. postanowił jak w sentencji.